

Toegang van het publiek tot documenten 2021

Jaarverslag van het
Europees Parlement

PE 730.712/BUR/ANN.

VOORWOORD

Sinds 3 december 2001 geven het Parlement, de Raad en de Commissie toepassing aan Verordening (EG) nr. 1049/2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van die verordening, moet elke instelling jaarlijks een verslag over het voorgaande jaar publiceren met vermelding van het aantal gevallen waarin zij toegang tot documenten heeft geweigerd, de redenen voor die weigering en het aantal niet in het register vermelde gevoelige documenten.

Overeenkomstig artikel 122, lid 6, van het Reglement van het Parlement, stelt het Bureau het in artikel 17, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 bedoelde jaarverslag vast.

METHODE

Het jaarverslag 2021 van het Parlement is opgesteld aan de hand van de volgende methode:

- cijfers over opgevraagde documenten verwijzen uitsluitend naar gespecificeerde documenten;
- besluiten om gedeeltelijke toegang te verlenen gelden als ingewilligde verzoeken;
- confirmatieve verzoeken kunnen verband houden met initiële besluiten om toegang te weigeren of met initiële besluiten om gedeeltelijke toegang te verlenen;
- de dag van registratie van het initiële verzoek bepaalt het jaar van het overeenkomstige confirmatieve verzoek.

INHOUDSOPGAVE

<i>Samenvatting</i>	4
<i>HOOFDSTUK I Verzoeken om toegang tot documenten uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1049/2001 in 2021</i>	5
A) Openbaar register van documenten van het Parlement.....	5
B) Cijfers met betrekking tot de verzoeken van het publiek om toegang tot documenten	6
C) Profielen van de verzoekers, zoals door henzelf aangegeven.....	9
<i>HOOFDSTUK II Trends en specifieke onderwerpen</i>	11
A) Verzoeken om toegang tot dialoogdocumenten.....	11
B) Verzoeken om toegang tot documenten die verband houden met de beroepsintegriteit van de leden	12
<i>HOOFDSTUK III Bij de Europese Ombudsman ingediende klachten en gerechtelijke procedures</i>	14
A) Europese Ombudsman	14
Klacht 1542/2021, Groep ter bevordering van vriendschappelijke betrekkingen tussen de EU en China	14
B) Rechterlijke toetsing	14
Zaak T-174/21, Agrofert/Parlement	14
Zaak T-421/17 (Hogere voorziening: zaak C-761/18 P), Leino-Sandberg/Parlement...	15
<i>Slotopmerkingen</i>	16

Jaarverslag van het Europees Parlement inzake de toegang van het publiek tot documenten – 2021 (Artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1049/2001)

Samenvatting

Cijfers

- Op 31 december 2021 bevatte de databank van het register 850 174 verwijzingen ten opzichte van 820 061 verwijzingen aan het eind van het vorige jaar.
- In 2021 raadpleegden 26 215 verschillende gebruikers de website van het openbaar register van het Parlement. In datzelfde jaar heeft het Parlement 499 verzoeken ontvangen via het onlineformulier, per e-mail of per brief, wat een stijging is van ongeveer 13 % ten opzichte van 2020.
- Van de 499 verzoeken hadden er 133 betrekking op de openbaarmaking van nog niet eerder vrijgegeven documenten.
- Het totale percentage ingewilligde verzoeken bedroeg 95 % in 2021.
- Het Parlement heeft de toegang geweigerd in 24 gevallen die voornamelijk betrekking hadden op verzoeken inzake administratieve documenten en documenten in verband met de leden van het Europees Parlement.
- In 8 gevallen heeft het Parlement gedeeltelijke toegang tot de opgevraagde documenten verleend.
- Met 9 confirmatieve verzoeken in de loop van het jaar nam het percentage confirmatieve verzoeken lichtjes toe ten opzichte van 2020.

Tendensen

- Verzoekers toonden meer belangstelling voor uitgaven van de leden bij de uitoefening van hun parlementaire taken, en een derde van de weigeringen had betrekking op documenten in verband met de betalingen van vergoedingen aan individuele leden.
- Verzoekers bleven veel belangstelling tonen voor interinstitutionele wetgevingsonderhandelingen, waarbij de dialoogtabellen met meerdere kolommen en andere dialoogdocumenten de grootste categorie vormden bij de verzoeken inzake voorheen niet openbaar gemaakte documenten.

HOOFDSTUK I

Verzoeken om toegang tot documenten uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1049/2001 in 2021

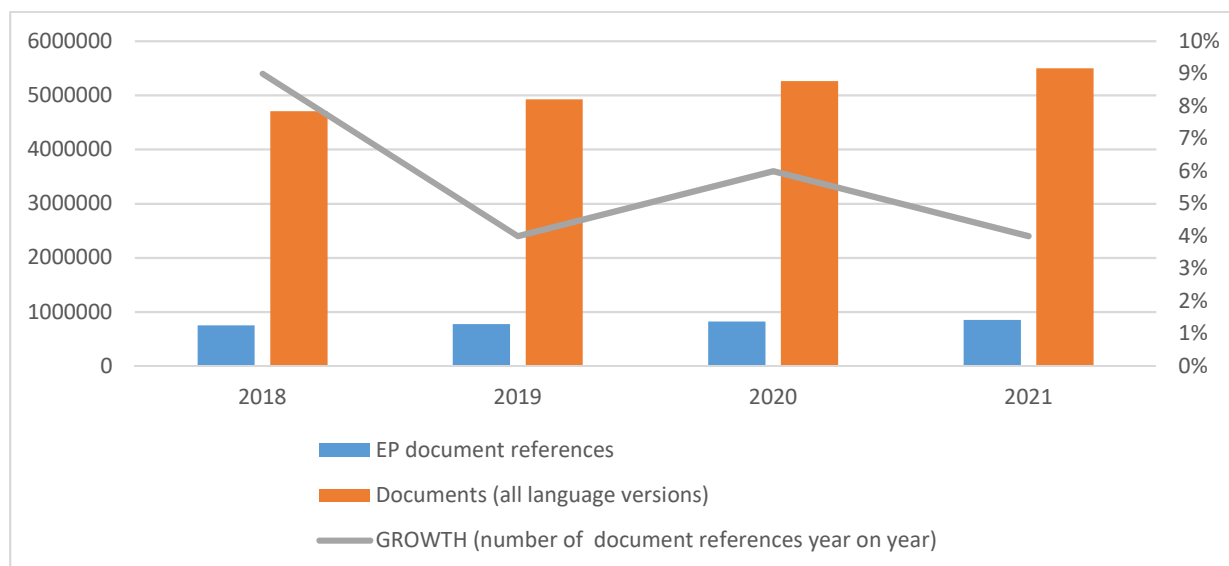
De in dit deel besproken cijfers en statistieken maken het mogelijk tendensen vast te stellen inzake de toegang van het publiek tot documenten. Zij bieden het publiek ook een breder inzicht in de wijze waarop het Parlement toepassing geeft aan Verordening (EG) nr. 1049/2001.

A) Openbaar register van documenten van het Parlement

Het openbaar register van documenten van het Parlement werd in 2002 ingesteld om de transparantie te vergroten en het gemakkelijker te maken voor het publiek om toegang te krijgen tot de documenten van de instelling, in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1049/2001. Het bevat verwijzingen naar rechtstreeks toegankelijke documenten, hoofdzakelijk wetgevingsdocumenten, en zo mogelijk andere categorieën documenten. Tevens bevat het register ook een portaal waar het publiek verzoeken kan indienen om toegang te krijgen tot documenten die niet rechtstreeks toegankelijk zijn.

Met een stijging van bijna 4 % ten opzichte van het vorige jaar was het aantal verwijzingen naar documenten in de databank van het register op 31 december 2021 opgelopen tot 850 174 (dit komt neer op 5 497 092 documenten, rekening houdend met verschillende taalversies). Er werd geen gevoelig document in de zin van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 in het openbaar register opgenomen.

Figuur 1: Evolutie van het openbaar register van documenten van het Parlement

De website van het openbaar register van documenten werd 28 936 keer bezocht door 26 215 verschillende gebruikers. Bij de vaststelling van dit cijfer is geen rekening gehouden met bezoeken via andere platforms die aan de databank van het register zijn gekoppeld,

zoals platforms van de parlementaire commissies en webpagina's van de denktank van het Parlement.

Haast alle documenten in het openbaar register van documenten van het Parlement kunnen rechtstreeks worden gedownload via de website, in overeenstemming met artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 waarin is bepaald dat de instellingen hun documenten zo veel mogelijk rechtstreeks toegankelijk moeten maken. Documenten die niet rechtstreeks kunnen worden geraadpleegd, kunnen beschikbaar worden gesteld na een verzoek daartoe via het onlineformulier¹ of per e-mail.

B) Cijfers met betrekking tot de verzoeken van het publiek om toegang tot documenten

In 2021 heeft het Parlement 499 verzoeken ontvangen via het onlineportaal, per e-mail of per brief. 276 van die verzoeken hadden betrekking op gespecificeerde documenten, terwijl 223 verzoeken betrekking hadden op een onbepaald aantal documenten.

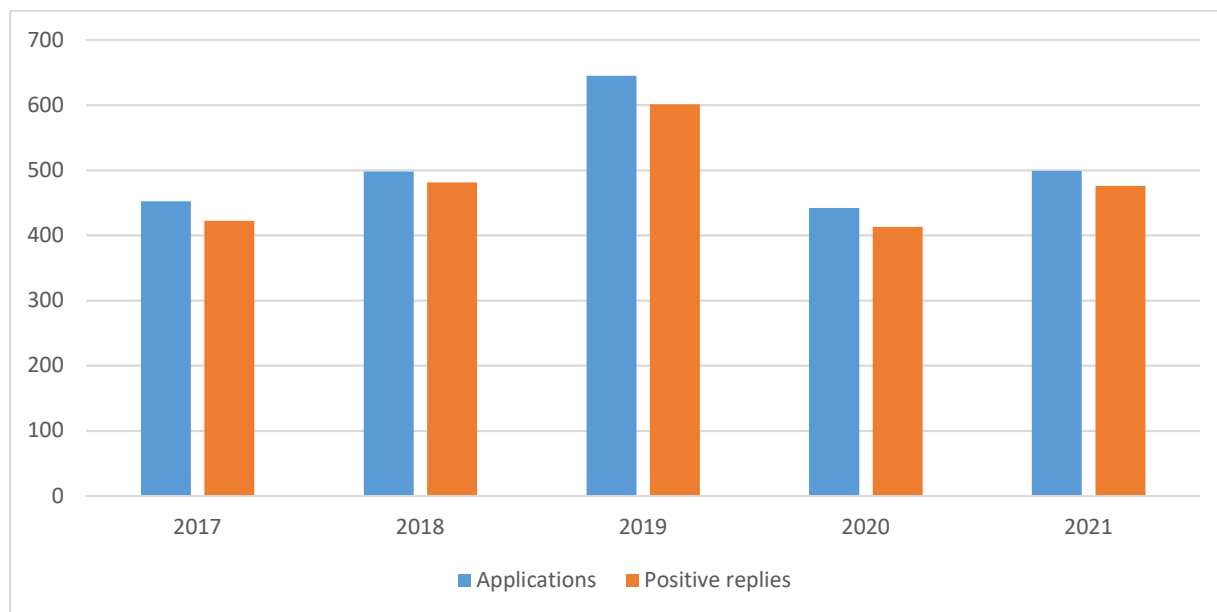
Overeenkomstig artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 werd het Parlement door andere instellingen geraadpleegd over 19 verzoeken om toegang tot documenten die ten minste gedeeltelijk door het Parlement waren uitgegeven. Van deze raadplegingen hadden er 8 betrekking op documenten betreffende interinstitutionele wetgevingsonderhandelingen. Omgekeerd heeft het Parlement meer dan 73 verzoeken behandeld waarvoor overleg met andere instellingen nodig was, aangezien het voor het Parlement niet duidelijk was of de gevraagde documenten - die door een andere instelling waren opgesteld of althans gedeeltelijk van een andere instelling afkomstig waren - wel of niet openbaar konden worden gemaakt. De meeste van deze verzoeken betroffen dialoogdocumenten.

Het merendeel van de verzoeken die in de loop van het jaar werden ontvangen, had betrekking op toegang tot wetgevings- (46 %) en administratieve (10 %) documenten en op documenten in verband met de leden en hun activiteiten (10 %). Opmerkelijk is dat in 32 % van alle in de loop van het jaar ontvangen verzoeken werd verzocht om toegang van het publiek tot "dialoogdocumenten", terwijl 6 % van alle verzoeken betrekking had op documenten die rechtstreeks verband hielden met de beroepsintegriteit van de leden, onder andere met betrekking tot hun omgang met lobbyisten, de manier waarop zij kostendeclaraties afhandelen en de mate waarin zij de Gedragscode voor de leden van het Europees Parlement inzake financiële belangen en belangenconflicten (hierna "gedragscode") in acht nemen.

Van de 499 verzoeken die het Parlement in 2021 ontving, heeft het er 476 ingewilligd. In dit cijfer zijn 8 gevallen opgenomen waarin gedeeltelijke toegang tot de opgevraagde documenten werd verleend.

¹ <https://www.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=NL>

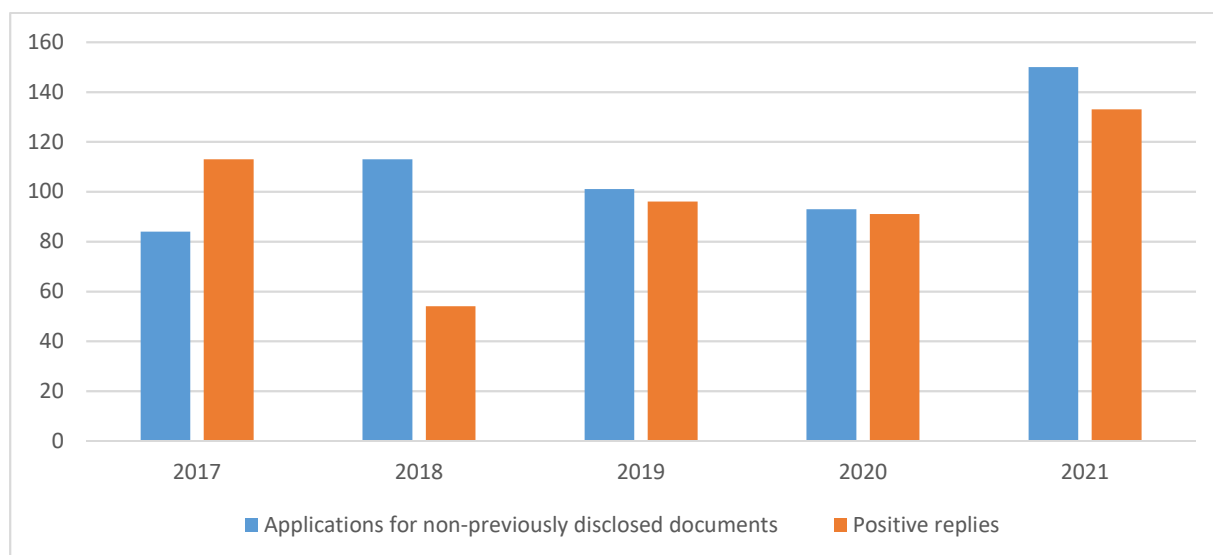
Figuur 2: Het totaal aantal verzoeken en het aantal ingewilligde verzoeken

Van 499 verzoeken hadden er 150 betrekking op nog niet eerder vrijgegeven documenten. 133 van deze verzoeken behelsden de openbaarmaking van 1153 van dergelijke documenten, een vergelijkbaar aantal als vorig jaar.

De meeste verzoeken inzake voorheen niet openbaar gemaakte documenten hadden betrekking op dialoogonderhandelingen (49 %), "alle documenten" over een bepaald onderwerp, administratieve documenten en documenten van bestuursorganen (19 %), verzoekschriften (10 %) en documenten van commissies en delegaties (6 %).

Figuur 3: Aantal verzoeken m.b.t. nog niet eerder vrijgegeven documenten en het aantal daarvan dat werd ingewilligd

Met betrekking tot in 2021 geregistreerde verzoeken, werden op initieel niveau 32 besluiten genomen overeenkomstig artikel 12, lid 3, van het besluit van het Bureau over de regeling

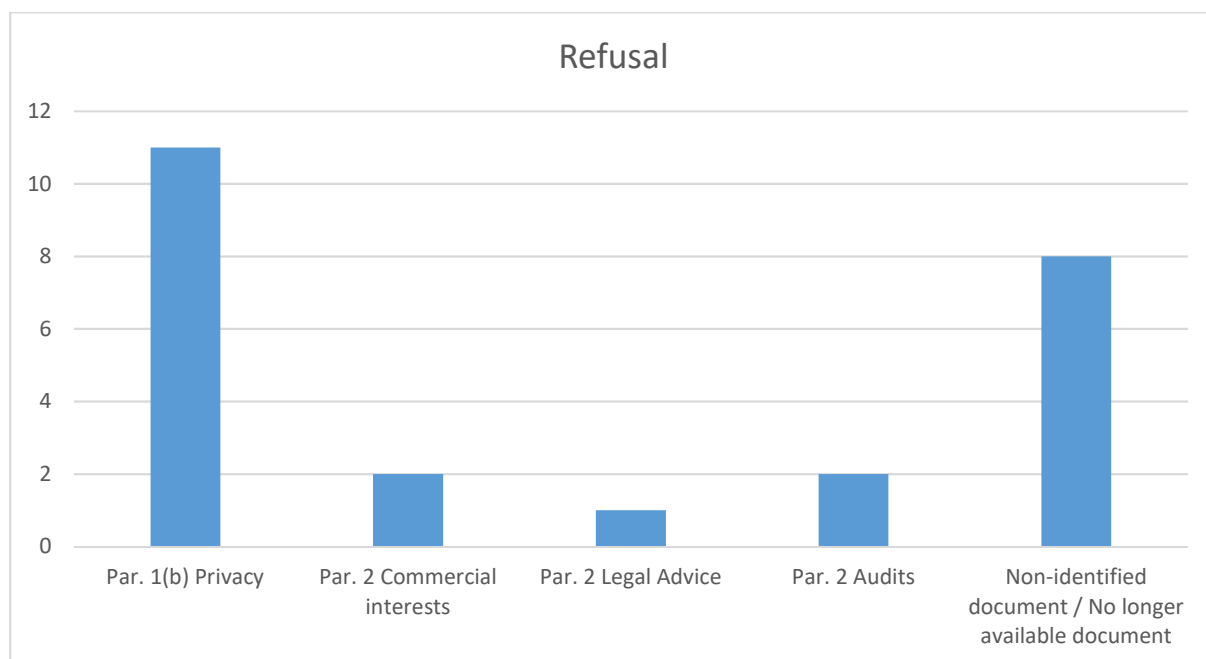
inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement², waarbij in 24 gevallen de toegang tot documenten werd geweigerd en in 8 gevallen gedeeltelijke toegang werd verleend.

De besluiten waarbij de toegang werd geweigerd of gedeeltelijke toegang werd verleend, betroffen een brede waaier aan onderwerpen en documenten. 8 besluiten hadden betrekking op de vergoedingen waarop de leden van het Europees Parlement aanspraak kunnen maken. Daarnaast betroffen 6 besluiten administratieve documenten en 2 besluiten juridische adviezen.

Er werden 9 confirmatieve verzoeken ingediend³. In 8 gevallen bevestigde de instelling haar initiële standpunt, terwijl in 1 geval op confirmatief niveau volledige toegang werd verleend.

In 8 gevallen was de weigering om toegang te verlenen gebaseerd op het feit dat werd verzocht om toegang tot documenten die zich niet in het bezit bevonden van het Parlement zoals bedoeld in artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1049/2001. In de overige gevallen waren de besluiten gebaseerd op verschillende uitzonderingen, met name op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de integriteit van het individu (*artikel 4, lid 1, onder b*), van Verordening (EG) nr. 1049/2001), het doel van inspecties, onderzoeken en audits (*artikel 4, lid 2, derde streepje*, van Verordening (EG) nr. 1049/2001), de commerciële belangen van derden (*artikel 4, lid 2 van Verordening (EG) nr. 1049/2001*) en juridisch advies (*artikel 4, lid 2, tweede streepje*, van Verordening (EG) nr. 1049/2001).

Figuur 4: Uitzonderingen op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001

² Besluit van het Bureau van 28 november 2001 over de regeling inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement (PB C 216 van 22.7.2011, blz. 19).

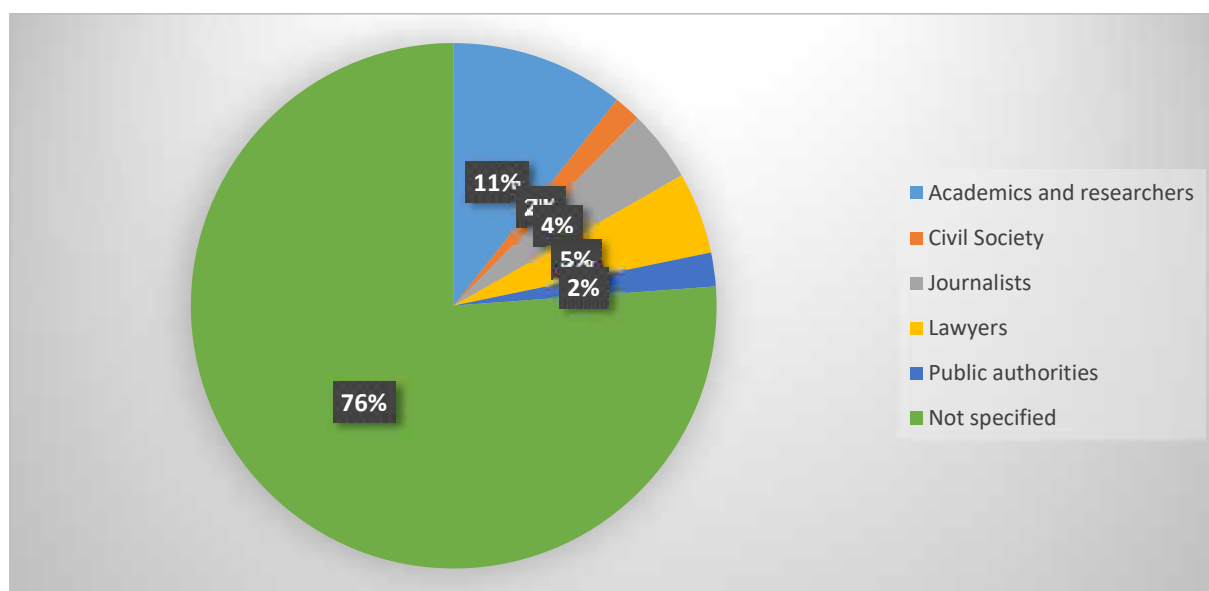
³ Confirmatieve verzoeken kunnen worden ingediend in verband met gehele of gedeeltelijke weigeringen en strekken ertoe de instelling haar standpunt te doen herzien (artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1049/2001).

Samenvattend bleef het totale percentage van door het Parlement ingewilligde verzoeken met meer dan 95 % nog altijd hoog, en verleende het Parlement toegang in 89 % van de verzoeken om toegang tot documenten die nog niet eerder beschikbaar waren voor het publiek.

C) **Profielen van de verzoekers, zoals door henzelf aangegeven⁴**

Ook in 2021 werden de meeste verzoeken ingediend door academici en onderzoekers. Meer dan 11 % van de verzoekers behoort tot deze categorie, gevolgd door advocaten, die goed waren voor ongeveer 5 % van de verzoeken. In 2021 was 4 % van de verzoekers journalist.

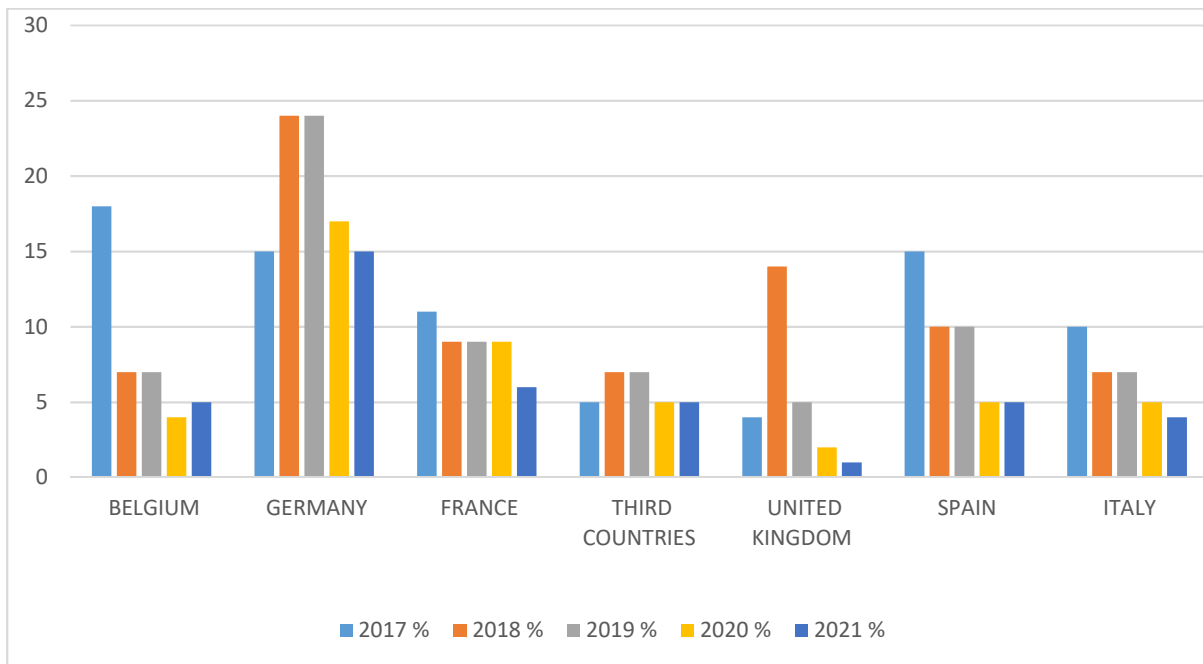
Figuur 5: **Beroepsprofiel van de verzoekers in 2021**

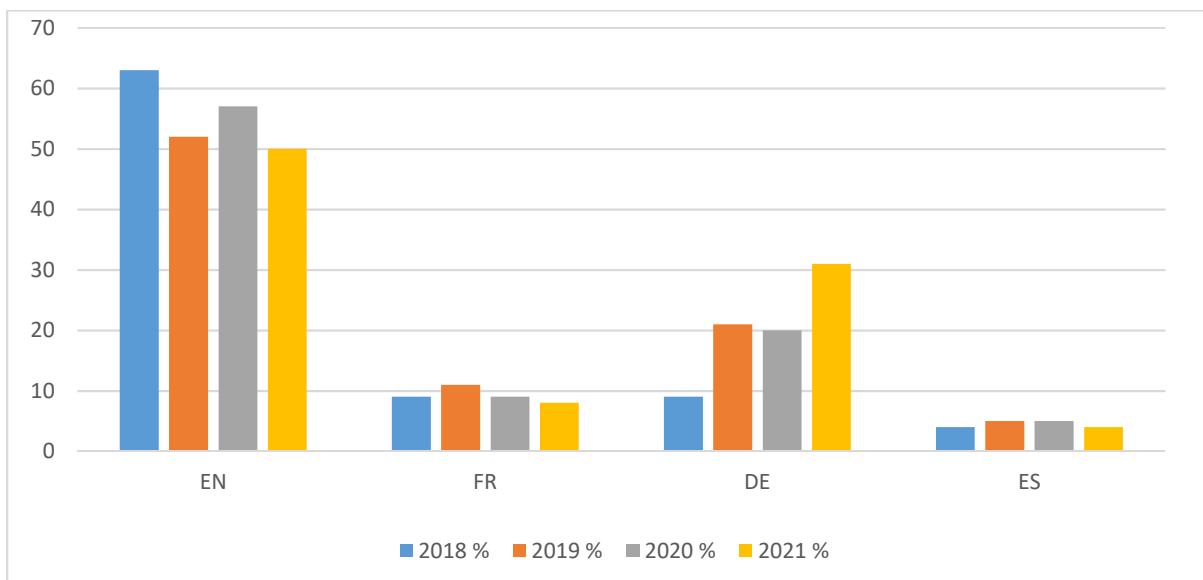
De geografische spreiding van de verzoeken over de lidstaten is, voor zover het Parlement daarvan op de hoogte werd gebracht, licht gewijzigd. Terwijl in 42 % van de verzoeken geen melding werd gemaakt van het land van vestiging van de verzoeker, was ongeveer 15 % van alle verzoeken afkomstig van personen die verklaarden in Duitsland te zijn gevestigd, 6 % in Frankrijk, 5 % in België en Spanje, en 4 % in Italië. Het aantal verzoekers dat verklaarde ingezetenen van derde landen te zijn, vertegenwoordigde ongeveer 5 % van het totaal, voor het eerst met inbegrip van zelfbenoemde Britse ingezetenen.

⁴ Gegevens over profielen van verzoekers worden verzameld op basis van door verzoekers verstrekte informatie. Verzoekers zijn echter krachtens Verordening (EG) nr. 1049/2001 niet verplicht om persoonsgegevens te verstrekken. Meerdere verzoekers hebben daadwerkelijk ervoor gekozen hun beroep niet te vermelden. Dit is met name het geval bij verzoeken die per e-mail zijn ingediend.

Figuur 6: Geografische spreiding

Figuur 7: Verdeling naar taal

Engels bleef de meest gebruikte taal voor verzoeken (50%), gevolgd door Duits (31%), Frans (8%) en Spaans (4%).

HOOFDSTUK II

Trends en specifieke onderwerpen

In 2021 had een derde van de verzoeken betrekking op documenten in verband met interinstitutionele wetgevingsonderhandelingen. Dit is een verdrievoudiging ten opzichte van 2020, waarmee een reeds langer bestaande trend wordt voortgezet: trialoogdocumenten staan in het middelpunt van de publieke belangstelling. Hoewel verzoeken met betrekking tot documenten in verband met vergoedingen van leden in absolute termen minder vaak voorkomen, gaven zij aanleiding tot een derde van alle weigeringen. Dit wijst erop dat de belangstelling groot blijft voor een onderwerp waarover het publiek reeds uitgebreid wordt geïnformeerd.

A) Verzoeken om toegang tot trialoogdocumenten

In 2021 ontving het Parlement 161 verzoeken van het publiek om toegang tot trialoogdocumenten die betrekking hadden op meer dan 250 wetgevingsprocedures. Hierbij dient weliswaar te worden vermeld dat een klein aantal procedures uitzonderlijk veel belangstelling genoot en herhaaldelijk het voorwerp van een verzoek vormde. Omdat een aantal procedures al in de voorgaande jaren het voorwerp van een verzoek vormde, en gezien het feit dat niet alle wetgevingsprocedures onderhandelingen met zich meebrengen, hadden slechts 73 verzoeken om trialoogdocumenten betrekking op documenten die nog niet eerder beschikbaar waren voor het publiek. Deze verzoeken leidden tot de openbaarmaking van 733 documenten in verband met 158 verschillende wetgevingsprocedures. Van alle verzoeken van het publiek om toegang tot documenten vormden verzoeken inzake trialoogdocumenten nog steeds de grootste afzonderlijke categorie verzoeken die het Parlement mocht ontvangen, en deze verzoeken zorgden voor de meerderheid van de documenten die in het licht van dergelijke verzoeken openbaar werden gemaakt.

Om een overweldigende meerderheid van trialoogdocumenten werd verzocht door academici en transparantieactivisten. Zij dienden daartoe op gecoördineerde wijze een massa verzoeken in die voornamelijk betrekking hadden op trialoogagenda's en trialoogtabellen met meerdere kolommen. In één geval werd bijna gelijktijdig om toegang tot meer dan 100 wetgevingsprocedures verzocht in het kader van een campagne die werd georganiseerd door het Duitse platform voor de vrijheid van informatie FragDenStaat.de en waarmee bezoekers van dat platform werden aangemoedigd om vooraf opgestelde verzoeken in te dienen met betrekking tot individuele wetgevingsprocedures. In een ander geval werd eveneens gelijktijdig om toegang tot meer dan 100 wetgevingsprocedures verzocht door een groep onderzoekers van verschillende universiteiten in heel Europa.

Trialoogtabellen met meerdere kolommen bevatten de beginstandpunten van de Commissie, de Raad en het Parlement in drie afzonderlijke kolommen, alsook een vierde kolom met de compromissen waarover tijdens trialoogvergaderingen voorlopig overeenstemming is bereikt, vaak met opmerkingen over de voortgang van de onderhandelingen. De inhoud van de trialoogtabellen met meerdere kolommen is afkomstig van zowel het Parlement als van de Raad en de Commissie. Daarom zijn deze tabellen gezamenlijk opgestelde documenten en kan het zijn dat de instelling waarbij een verzoek om toegang tot een dergelijk document is ingediend in beginsel de andere twee

instellingen moet raadplegen om te bepalen of de tabel openbaar kan worden gemaakt dan wel of de toegang tot die tabel geheel of gedeeltelijk moet worden geweigerd op grond van een uitzondering op het recht van toegang. Om die reden heeft het Parlement de andere instellingen geraadpleegd met betrekking tot 73 verzoeken om toegang tot dialoogdocumenten. Tegelijkertijd werd het Parlement 8 keer geraadpleegd over dergelijke bij de Raad of de Commissie ingediende verzoeken, wat erop wijst dat verzoekers er de voorkeur aan geven om bij het Parlement te verzoeken om toegang tot dialoogdocumenten.

Raadplegingen tussen de instellingen vinden plaats conform het memorandum van overeenstemming dat door de diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie is gesloten om de raadplegingen uit hoofde van artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie snel te behandelen en om tegenstrijdige besluiten van de instellingen te voorkomen. Deze raadplegingsprocedure kan echter een aantal uitdagingen met zich meebrengen.

Sommige dialoogdocumenten, met name tabellen met meerdere kolommen, kunnen zeer omvangrijk zijn en vaak honderden bladzijden tellen. Hierdoor kan een volledige beoordeling ervan behoorlijk tijdrovend zijn. Dit geldt met name wanneer verzoeken die betrekking hebben op een groot aantal verschillende wetgevingsprocedures min of meer gelijktijdig worden ingediend. Dit was het geval in februari en november 2021, toen telkens in een week tijd verzoeken werden ingediend met betrekking tot meer dan 100 procedures. Om die reden moest het Parlement de termijn om te antwoorden op verzoeken inzake dialoogdocumenten vaak verlengen met 15 werkdagen, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1049/2001.

Hoewel de Raad en de Commissie het meestal eens waren met de door het Parlement gegeven beoordeling van de betrokken documenten, kunnen deze problemen om de termijnen te respecteren soms worden verscherpt door uiteenlopende standpunten van de instellingen aangaande de openbaarmaking en het belang om het beginsel van loyale samenwerking te eerbiedigen. Het memorandum van overeenstemming voorziet immer niet specifiek in een mechanisme voor het verzoenen van verschillende standpunten.

In 2021 was het Parlement, na een grondige beoordeling, steeds van mening dat de opgevraagde dialoogdocumenten volledig openbaar konden worden gemaakt en gepubliceerd via het openbaar documentenregister van het Europees Parlement⁵, soms met weglating van bijkomstige persoonsgegevens van ambtenaren die de tabellen hadden opgesteld.

B) Verzoeken om toegang tot documenten die verband houden met de beroepsintegriteit van de leden

In 2021 ontving het Parlement 30 verzoeken in verband met de beroepsintegriteit van de leden, waarvan er 11 zijn afgewezen, 3 hebben geleid tot confirmatieve verzoeken en 16 zijn ingewilligd. Deze verzoeken betroffen voornamelijk de vergoedingen waarover de leden kunnen beschikken om de kosten te dekken die zij maken bij de uitoefening van hun

⁵ De desbetreffende registerreferenties zijn geënt op het procedurenummer en hebben het formaat NEGO_CT (yyyy) xxxx, waarbij yyyy betrekking heeft op het jaar en xxxx op het volgnummer.

parlementaire taken, alsook hun omgang met lobbyisten en de mate waarin zij de gedragscode in acht nemen, met name wat betreft de verplichting om opgave te doen van de financiering van politieke activiteiten door derden.

Het hoge afwijzingspercentage voor dit soort verzoeken houdt deels verband met het feit dat het Parlement reeds uitgebreide openbare informatie verstrekt over de vergoedingen en beroepsverplichtingen van de leden, zodat gerelateerde niet-openbare documenten vaker onder de uitzonderingen op openbaarmaking vallen als bepaald in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001. Een andere reden is te vinden in het feit dat documenten die betrekking hebben op de vrij verrichte politieke activiteiten van de leden en die in de kabinetten van de leden worden bewaard, niet binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vallen.

Tegelijkertijd neigden verzoekers ertoe toegang te vragen tot meer gevoelige documenten, zoals documenten in verband met onderzoeken van het raadgevend comité voor het gedrag van de leden of documenten betreffende de vergoeding van ziektekosten of de bezoldiging van parlementaire en plaatselijke medewerkers.

Gezien gedetailleerde informatie beschikbaar is over de bedragen en regels voor het gebruik van overheidsgeld waarover de leden kunnen beschikken, en gezien het bestaan van mechanismen om ervoor te zorgen dat deze regels worden nageleefd in overeenstemming met de beginselen van budgettaire verantwoordelijkheid, wegen de herhaalde beweringen van verzoekers dat de individuele vergoedingen aan een publiek onderzoek moeten worden onderworpen, doorgaans niet op tegen overwegingen met betrekking tot de privacy en integriteit van het individu. Het feit dat ieder jaar tussen 200 en 300 documenten worden opgesteld in verband met de vergoedingen van elk lid, zorgt er bovendien voor dat de administratieve lasten in verband met de identificatie en beoordeling van dergelijke documenten zeer groot kunnen zijn. Dit is met name het geval wanneer verzoeken betrekking hebben op meerdere leden of op veel verschillende vergoedingen of lange perioden.

HOOFDSTUK III

Bij de Europese Ombudsman ingediende klachten en gerechtelijke procedures

Bij de Europese Ombudsman ingediende klachten en gerechtelijke procedures die worden aangespannen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1049/2001 door het Parlement, kunnen voor de administratieve diensten een gelegenheid vormen om haar werkwijzen met betrekking tot toegang tot documenten bij te schaven, ongeacht de uitkomst van de desbetreffende procedure. In dit hoofdstuk wordt verslag uitgebracht over de klachten die in 2021 door de Ombudsman zijn behandeld, en over twee zaken die bij het Gerecht aanhangig zijn.

A) *Europese Ombudsman*

Klacht 1542/2021, Groep ter bevordering van vriendschappelijke betrekkingen tussen de EU en China

De klacht betrof de weigering van het Parlement om toegang te verlenen tot vier documenten in verband met een afgesloten onderzoek van het raadgevend comité voor het gedrag van de leden naar externe ondersteuning van een niet-officiële groep, de "Groep ter bevordering van vriendschappelijke betrekkingen tussen de EU en China". Het Parlement heeft zijn weigering gebaseerd op de noodzaak ervoor te zorgen dat het raadgevend comité de Voorzitter praktische aanbevelingen kan doen met betrekking tot mogelijke schendingen van de gedragscode voor de leden, zonder evenwel afbreuk te doen aan het prerogatief van de Voorzitter om namens het Parlement een definitief besluit te nemen en zonder de vertrouwensrelatie tussen de leden en de Voorzitter te ondermijnen.

Klager verwierp de conclusies van het Parlement, en voerde aan dat volledige toegang tot de desbetreffende documenten had moeten worden verleend.

De Ombudsman was het eens met de beoordeling van het Parlement met betrekking tot de noodzaak ervoor te zorgen dat het raadgevend comité zijn onderzoeken kan uitvoeren, en stelde geen wanbeheer vast.

B) *Rechterlijke toetsing*

B.1) *Nieuwe zaken*

Zaak T-174/21, Agrofert/Parlement

In maart 2021 heeft de Tsjechische onderneming Agrofert beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van het Parlement waarbij het publiek de toegang werd geweigerd tot documenten in verband met de door de Commissie uitgevoerde audit van de beheers- en controlesystemen in Tsjechië om belangenconflicten te voorkomen in het kader van Verordening (EU) nr. 1303/2013. Het besluit van het Parlement werd genomen in nauw overleg met de Europese Commissie en op grond van de overweging dat het verlenen van toegang aan het publiek afbreuk zou doen aan het doel van het onderzoek van de Commissie naar mogelijke inbreuken op het Unierecht door de Tsjechische Republiek.

Verzoekster heeft aangevoerd dat het Parlement niet heeft aangetoond dat de toegang van het publiek tot de desbetreffende documenten het betrokken onderzoek concreet en daadwerkelijk zou schaden, en dat het voorbij is gegaan aan een hoger openbaar belang bij de openbaarmaking van die documenten.

De zaak is in behandeling bij het Gerecht.

B.2) Lopende rechtszaken in 2021

Zaak T-421/17 (Hogere voorziening: zaak C-761/18 P), Leino-Sandberg/Parlement

In juli 2017 stelde een hoogleraar Europees Recht een beroep in tot nietigverklaring van het besluit van het Parlement om toegang te weigeren tot een besluit van het Parlement van 8 juli 2015 waarbij gedeeltelijke toegang tot trialogodocumenten werd verleend, op grond dat het verlenen van toegang aan het publiek tot laatstgenoemd besluit de lopende gerechtelijke procedure in zaak T-540/15 - De Capitani/Parlement, waarin dat besluit werd aangevochten, zou hebben ondermijnd.

In 2018 heeft het Gerecht geoordeeld dat het beroep zonder voorwerp was geraakt, en verzoekster dus geen belang meer had bij de beslechting van de zaak aangezien ze uiteindelijk toegang had gekregen tot het betreffende document, zij het door openbaarmaking van het document door een derde. Verzoekster heeft tegen deze beschikking hogere voorziening ingesteld bij het Hof van Justitie (hierna "Hof"), waarbij zij aanvoerde dat deze beslissingen blijk gaven van onjuiste rechtsopvattingen.

In januari 2021 heeft het Hof de bestreden beschikking vernietigd en de zaak terugverwezen naar het Gerecht. Het Hof heeft meer bepaald het middel van de hogere voorziening aanvaard waarin verzoekster stelde dat de vordering niet zonder voorwerp was geraakt. Aangezien verzoekster uitsluitend toegang tot het litigieuze document had verkregen na openbaarmaking door een derde en aangezien het Parlement de toegang tot dat document bleef weigeren, kon volgens het Hof niet worden geoordeeld dat verzoekster de in Verordening (EG) nr. 1049/2001 bedoelde toegang had verkregen, noch dat verzoekster er niet langer belang bij had om de nietigverklaring van dat besluit te vorderen.

De zaak is in behandeling bij het Gerecht.

Slotopmerkingen

De sterke toename van het aantal verzoeken van het publiek om toegang tot trialoogdocumenten, en de herhaalde verzoeken inzake de beroepsintegriteit van de leden geven aan waar er spanningsvelden bestaan tussen de verwachtingen die het publiek koestert op het vlak van transparantie en de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1049/2001 door het Parlement.

In dit kader vereist de beoordeling van trialoogdocumenten vaak overleg tussen de drie betrokken instellingen, terwijl bij de beoordeling van documenten inzake de beroepsintegriteit van de leden rekening moet worden gehouden met de in Verordening (EU) 2018/1725 neergelegde hoge normen voor de bescherming van persoonsgegevens.

Als antwoord op deze uitdagingen, heeft het Parlement stappen ondernomen om de efficiëntie van de behandeling van verzoeken inzake trialoogdocumenten te verbeteren, en heeft het gebruik gemaakt van de door verzoeken om documenten inzake de beroepsintegriteit van de leden geboden mogelijkheid om meer bekendheid te geven aan de volledige omvang van de vrij toegankelijke informatie.